

N. Jensen: Den ærede Rigsdagsmand for Høvel Amts 2den Valgkreds (Eskerring) sluttede med den Bemærkning, at naar man gik hen og forandrede gamle Skatter paa faste Eiendomme, saa erkjendte man derved, at disse Skatter vare paalignede efter vigtige Regler; det er fuldkommen rigtigt; men denne Forandring og denne Erkjendelse kommer man jo til, hver Gang man giver en ny Matrikul. Den ærede Minister sagde, at vi skulde følge Principet for Matrikuleringen og holde fast, hvad der eengang er paalignet; men den ærede Minister har derved netop fulgt den Vej, som jeg ønsker, at man skal følge, nemlig at man Tid efter anden, naar Forholdene mærkelig have forandret sig, skal omregulere Skatterne for faste Eiendomme; man har jo en gammel og en ny Matrikul, hvorefter Skatterne ere lignede paa forskjellig Maade. Naar den ærede Minister siger, at det er let at give Haab om en Skattenedsættelse, saa skal jeg derimod tillade mig den Bemærkning, at det er ligesaa let at give de Vedkommende Haab om, at de ikke ville faae Paalæg. Det er ganske klart, at naar nogle af disse Skatteydere faae en Nedsettelse, ville andre faae en Forhøielse, og man giver ikke den ene Part et Haab om Nedsettelse, naar man forsværer Nedsettelsen i Skat for de udenbys Grunde, uden at de, der bekæmpe denne Anskuelse, samtidig give de andre Ydere et Haab om, at de ikke ville faae Paalæg. Jeg maa endelig bemærke, at jeg paa ingen Maade har sagt, at man skulde omregulere disse faste Skatter hvert Aar, hvilket af den ærede Minister og ogsaa af flere tidligere Talere er fremhævet; jeg har kun meent, at man efter et vist Aaremaal skulde foretage en Omregulering, naar det havde viist sig, at Skatterne hvilede meget ulige paa de forskjellige Eiendomme.

Feddersen: Jeg vil tillade mig at spørge den høitærede Formand, om der ikke kunde finde en deelt Afstemning af Paragraphen Sted, saaledes at det 1ste Punktum i den kunde blive underkastet en Afstemning, særskilt fra Afstemningen over det sidste; thi idetmindste hos mig gjør den Tanke sig gjældende, at jeg vilde være

tilløbselig til at stemme imod det 1ste Punktum, hvorimod jeg vilde understøtte det sidste.

Formanden: Maafee jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at efter Forretningsordenen skal Begjæring om deelt Afstemning være fremsat førend Forhandlingens Begyndelse, og en saadan Begjæring er ikke kommet til mig, da jeg ellers havde bemærket det, da Forhandlingerne begyndte. Under selve Forhandlingerne at indbrømme en Begjæring om deelt Afstemning troer jeg maa betragtes som urigtig, da de Medlemmer, der tidligere have talt, have udtalt sig under den Forudsætning, at ingen deelt Afstemning vilde finde Sted, og vilde derfor med Føie kunne beklage sig, isald det skete.

Feddersen: Jeg erkjender Rigtigheden af den høitærede Formands Bemærkning, men jeg bør dog til Forklaring af min Afseer anføre, at det netop er ifølge den Discussion, der har fundet Sted, at den Tanke opstod hos mig, som ikke tidligere har været mig klar, at begjære en deelt Afstemning; men efter hvad den ærede Formand udtalte, skal jeg frafalde min Begjæring, og kun tillade mig at slutte med den Erindring, om der ikke ved en mulig Omredaction af den sidste Deel af Paragraphen ved en senere Behandling kunde være Anledning til at lade hele Brøkdelen forsvinde, og derimod kun antyde et saadant Beløb, som man vilde finde overensstemmende med Retfærdighed og Billighed. Det er nemlig klart, at det efter de Dplysninger, som nu ere komne tilstede, ikke vil kunne være muligt med nogen Sandsynlighed at kunne udpege det nærmeste Beløb, hvorom der kan være Tale. De Bemærkninger, der fremkom fra den ærede Minister, antydede ogsaa, at der kun tildeels har fundet foreløbige Undersøgelser Sted, saaledes at det ikke eengang er rigtig klart, hvilket Beløb der er Spørgsmaal om, og det forekommer mig derfor, naar jeg stiller mig paa Skatteydernes Standpunkt, at det altid er en mislig Sag at see en saadan Brøkdeel specielt antydet i en Lov, idet det paa en vis Maade synes, som om den lovgivende Magt vilde